

Kaunis mieli

Pyhimys

Joo, säädöt on kunnos
Pari tahtii ni sit vois alottaa
Tää alotus on aina hankalaa, pannaan valot pois
Mä pidän silmät kii aluks, kokeillaa silleen

Vaik en mä pelkää ankaraa vastaanottoa sen suhteen mitä pudotan
Vaik kuuhun asti kurotan, en usko et mä murjotan
Kovin pitkää jos en taivaalt sitä alas saa
Mut kämmenet hikoo, kun ekaa kertaa tavataan
Mul ei oo roolii, jonka alle voisin konttaa
Mä oon nakupelle, vaan Kalen skebat komppaa
Ehkä mä oon vääräs paikas väärään aikaan
Ja väärä mies tähän, kun niin kovin päätä painaa
Kato, mä leikkaan pintaani höylällä
Tökätkää haarukal mä oon vereslihallalla pöydällä
Moni asia ois vaan hyvä jättää löytämät
Mut mä oon rehellinen en osaa itteäni höynäyttää
Mä kerron kaiken ja järkytyn itekin
Mä oon vaikee luonne, äläkä vittu kysy miten nii
Mä tiedän et se on muotii olla outo nykysin
Mut oisin jotain iha muuta, jos mä vaan pystyisin

Mitä mielellä, en ymmärrä mieltäni
Mieli puhuu kauniita, en puhu samaa kieltä
Koitan puhuu ajatuksii ulos kielelläni
Ja kieli vaan puhuu
Mieli ei oo samaa mieltä
Kaunis on sekavaa ja sekava kai kaunista
Se paha, paha olo tuntuu pahalta täl sekalla
Mut sekunnin päästä voi kirkastuu taas taivas
Ja mä tunnen, että jokainen lahja on kirous ekana

Serotoniinitasot heittelehtii laidast laitaan
Jos mä en saa mitää aikaan, pää ei pysy pystys lainkaan
En tiedä mitä sain, ku sain nää mun aivot
Onks se saatanantauti vai onkse lahja taivaan
Terve mieli, terveen talon lapsi
Mut vanhemmiten mieli saattaa kasvaa kauniimmaksi
Mä elin näin vanhaks asti kunnes tajusin
Et sairas on vaan se, joka tuntee olonsa sairaaksi
Mun frendipäs se sanoi, et kelaa sun varpaita
Ja yllättäen se tehoo kun pääs tuntuu harmaalta
Mut kaikkein parhainta, sitä ihan parhainta
Oloo ei saa takas, kun on aina on vähän varpaillaan
Sen suhteen et lähteeks mieli taas karkaamaan pimeään
Ne ei tiedä omaa nimeään, mä sanon "Vitut nimestä"
Mä tiedän sen, mut vieläkään en tiedä kuka oon
Eikä se selvi mitenkään, ei kirveelläkään

Mitä mielellä, en ymmärrä mieltäni
Mieli puhuu kauniita, en puhu samaa kieltä
Koitan puhuu ajatuksii ulos kielelläni
Ja kieli vaan puhuu
Mieli ei oo samaa mieltä
Kaunis on sekavaa ja sekava kai kaunista
Se paha, paha olo tuntuu pahalta täl sekalla
Mut sekunnin päästä voi kirkastuu taas taivas

Ja mä tunnen, että jokainen lahja on kirous ekana

Mä kirjotan mun sielun näihin kuuteentoist tahtiin
Koska pelkään et ne vahtii. Mä haluun päästä pois ahdingosta
Kelaan et, jos kerron suoraan avaustrackilla
Kaiken mistä en halua puhuu, ne ei tuu naamaan räkimään
Mä oon niin minä, minä niin avoimesti kun voin
Mut kopin ulkopuolel en oo kovin avoin
En suunnittelu mitään, mut tähän mä kai tahdoin
Mä voitin, kun pelkojani vastaan kapinoin
Otin mun tunteet ja laitoin petrimaljaan
Jotenki ujutin mun mielelleni valjaat
Koitan tutkii sitä objektiivisesti
Mä oon objekti ja subjekti, tää on mielentilatesti
Testaan sitä synkempää ja vaikeempaa ja kauniimpaa puolta
Sitä mil me eletään ja kuollaan
Ja vaik puhun itestäni, kelaa vähän pitempään
Mä toivon et jokainen vois löytää tästä jotain itestään

Mitä mielellä, en ymmärrä mieltäni
Mieli puhuu kauniita, en puhu samaa kieltä
Koitan puhuu ajatuksii ulos kielelläni
Ja kieli vaan puhuu
Mieli ei oo samaa mieltä
Kaunis on sekavaa ja sekava kai kaunista
Se paha, paha olo tuntuu pahalta täl sekalla
Mut sekunnin päästä voi kirkastuu taas taivas
Ja mä tunnen, että jokainen lahja on kirous ekana